MAGAZIN SPORTIV

INIMĂ DE SUPORTER*)

— Ilf și Petrov —

Fiecare laudă sportul pe care-l practică.

Propune unui tenisman să joace volei : îți va zîmbi cu superioritate, îndreptîndu-și dunga ireproșabilă a pantalonului alb. Gestul acesta ajunge să-ți dai seama, că omul socotește voleibalul o indeletnicire grosolană, vulgară, nedemnă de un sportiv care se respectă.

Jucătorii de gorodki își fac de lucru în careurile lor, mormăie ca niște urși cuvinte ciudate — „tîlka" și „leapa", aruncă cu bastoanele cu măciulii de aramă și se plesnesc încîntați peste șoldurile pline. La drept vorbind, înfățișarea lor nu are nimic sportiv : pantalonii negri lungi și mersul șleampăt, îi fac să semene mai curînd cu necioplișii căpitani de vapoare comerciale din porturile mici. Ei sînt devotați trup și suflet jocului de gorodki. Ori de cîte ori văd terenul de tenis și mingea albă, ușoară, care zboară peste fileu, îi umflă rîsul. Cum poate să-și piardă cineva timpul cu asemenea fleacuri ?

Atletul care sare cu prăjina se ridică pînă la înălțimea unei case cu trei etaje ; fierește că de acolo, și tenisul, și voleibalul, și gorodki îi par niște jocuri de pigmei.

Maeștrii sporturilor nautice spintecă valurile cu schifurile de opt, elegante și ușoare. Bărbiile lor se sprijină pe genunchii goi, îndoiți, plămînii inspiră cel mai bun ozon din lume. Și cînd privesc pe mal unde sprinterii aleargă înecați în praf, unde niște grăsani lac de sudoare ridică greutăți de cîte 20 de puduri — înfundă și mai adînc vîslele și pornesc spre depărtările albastre.

Așadar, fiecare laudă sportul pe care-l practică.

Dar iată că pe marele cîmp verde al stadionului „Dinamo" răsună de patru ori, oprindu-și pentru o clipă bătăile inimii, fluierul fascinant al arbitrului. El anunță începutul unui mare meci de fotbal.

Și cît ai clipi din ochi, totul se schimbă.

Unde ești tu, mîndrie a jucătorului de tenis ? Uitînd de manierele sale semi-chamberlainiene, de pantalonii albi pe care-i iubește atîta, de dunga cu muchia de cuțit, tenismanul se agață din fugă de bara tramvaiului. La clipa asta nu mai este tenisman, ci panteră. Precum se vede, sub învelișul exterior, subțire de tenisman, bate o inimă cinstită de fotbalist : e suporter. De s-ar vedea mai repede în tribună în mulțimea celorlalți suporteri, în mîzgul discuțiilor aprinse despre calitățile echipelor care se înfruntă !

... Grăsanii care ridică greutățile de cîte douăzeci de puduri sînt în stare să ridice tramvaie întregi numai să se vadă mai repede în tribună. Își cară după ei nevestele, explicîndu-le din mers diferența dintre ofsaid și insaid.

— Insaidul, mă-nțelegi, poate fi drept și sting, iar ofsaidul, mă-nțelegi, poate fi drept și nedrept.

Nevasta ar prefera să meargă la cinema. În vine greu să soziseze aceste subtilități. Dar fotbalul triumfă și peste o oră femeia aceasta va țipa cu o voce neomenească :

— Nu-i just ! Huooo, arbitru !

Ba chiar se poate ca această făptură delicată să-și vîre două degete în gurița trandafirie și să-i tragă un fluierat de protest de să se cutremure pămîntul.

În general, suporterii sînt încredințați toți și întotdeauna că arbitrul ia hotărîri nejuste, că protejează cu nerușinare una din părți și că pe teren se petrec neregului înspăimîntătoare.

Bi, dacă meciul l-ar arbitra el, suporterul, atunci totul ar merge strună !

... Meciul a început și arbitrul se ferește cu grijă din traiectoria mingii. Jucătorii se îmbulzesc cînd la o poartă cînd la alta. Portarii țopăie nervoși în fața porții. Tribunele trăiesc clipe de mare intensitate. Se știe dinainte cînd și din ce motive vor rîde oamenii.

Prima obligație a mingii e să-l nimerească pe fotograf exact în clipa cînd acesta, ținînd în dinți servieta cu ustensile, se tîrăște spre poartă, pentru a imortaliza așa numitul moment critic. Din cauza loviturii, va cădea pe spate și va fotografia mașinal cerul gol. Asta se întîmplă la fiecare meci și e într-adevăr foarte hazliu.

Apoi, cîteva zeci de mii de oameni vor rîde fiindcă pe teren se va ivi pe neașteptate un cățel. Va alerga cîteva secunde înaintea mingii și (imaginați-vă !) jocul va începe să-l pasioneze și pe el. Va lătra emoționat și fericit cînd la un jucător, cînd la altul, apoi se va culca pe spate așteptînd să fie mîngîiat. Dar pînă la urmă, capătă ce i se cuvine. Un șut năpraznic îl nimerește și cățelul, rostogolindu-se de vreo douăzecișicinci de ori părăsește terenul cu un scheălăit jalnic.

A treia oară, tribunele vor rîde din cauza emoției unui suporter. Jîtind de tot ce-l înconjoară, acesta se ridică de la locul său și țipă ascuțit : „Vanea, arde-o la poartă !". Cum Vanea n-o arde la poartă, ci se bîlbîie și mîngîie lovește bara transversală, supersuporterul începe să urle. Lacrimile curg din belșug pe fața lui lată și se preling în mustățile lungi. Omul nu se jenează : prea e zguduit de purtarea ticăloșului, pentru ca să mai observe că douăzeci de mii de oameni îl privesc și rîd.

Au mai rămas ultimele 15 minute de joc. Încordarea devine maximă. Se trage la poartă fără întrerupere și uneori fără sens. Echipele impun un ritm infernal. Tribunele fierb.

Suporterii nu mai rîd, ci plîng. Nu-și iau ochii de la mingea. În timpul ăsta poți să le cureți buzunarele, să-i descalți, să le scoți chiar pantalonii. Nu vor observa nimic !

Dar aici intervine influența purificatoare a fotbalului ! Nici un hoț de buzunare nu va pierde aceste ultime, zguduitoare minute pentru a se deda ocupației lui de bază. Poate că a venit aici special pentru a coteobăi prin buzunarele altuia, dar jocul l-a absorbit cu totul și omului i-au scăpat minutele cele mai potrivite.

Tribuna de fotbal împacă pe delicatul tenisman cu jucătorul de gorodki, greoi ca un urs, aici înotătorii se lipesc de umerii alteților. Spiritul fotbalistic îi unește și-i apropie pe toți.

Chiar și oamenilor care nu practică nici un sport, frecventarea meciurilor de fotbal le fortifică organismul într-un chip de necrezut.

Amatorul de meciuri de fotbal execută în viața lui toate exercițiile prevăzute de complexul G.M.A. Suporterul călit poate participa oricînd la cea mai complicată Spartachiadă : e antrenat. El a stabilit o serie de recorduri mondiale la următoarele ramuri :

a) alergarea după tramvai în locuri foarte aglomerate,

b) săritura fără prăjină pe platforma din față a remorcii,

c) 17 partide de box la poarta stadionului,

d) ridicarea greutății (transportarea pe brațe a soției și copiilor prin mulțimea de oameni, de la poarta stadionului)

e) înotul ca la armată (șederea sub o ploaie torențială timp de două ore și fără umbrelă)

Numai un lucru nu știe să facă suporterul : să joace fotbal.

În schimb, îl iubește foarte mult.

* Fragmente dintr-o schiță a renumiților umoriști sovietici Ilf și Petrov.

Cîteva imagini din viața unui tînăr sportiv

Vroiam neapărat să-i prezentăm cititorilor noștri pe Barbu Predescu, muncitor vrednic și sportiv fruntaș, unul din nenumărații tineri ai patriei, care în anii luminoși de după Eliberare și-au văzut împlinite visurile, gîndurile, aspirațiile.

Condeiul a așternut pe hîrtie pagini multe cu scris mărunt. Copilăria, anii de școală, apoi munca în uzină, pasiunea pentru sport, viața de familie. Barbu Predescu a crescut, s-a format ca om, ca sportiv, ca cetățean, în anii regimului democrat popular.

Nu vroiam să ultăm sau să omitem ceva. Și, în cele din urmă, materialul a fost terminat. A ieșit însă atît de mare încît nici un secretar de redacție nu s-ar fi încumetat să-l treacă în schița de paginație. („Nu-i deloc rău, dar încearcă-l d-ta mai bine la o... editură").

Și atunci ne-am decis să recurgem la grelul mult mai scurt al imaginilor.

1. *Ajustorul mecanic Barbu Predescu este un muncitor apreciat la sectorul sculărie al uzinelor „23 August". Pe fișa sa nu figurează absențe sau întîrzieri, iar lîngă mașina sa nu vei găsi niciodată rebuturi. Utemistul Barbu Predescu este un exemplu pentru tovarășii săi de muncă.*

2. *Nu-i ușor să străbați acest drum de pădure. Mai ales cînd la capătul lui trebuie să te afli într-un timp precis, cînd pe diferite porțiuni ale traseului se găsesc puncte de control. Dar în activitatea de sportiv fruntaș a lui Barbu Predescu n-au existat obstacole de netrecut. Succesele repurtate în țară și peste hotare, printre care medalia de argint la concursul motociclist de 6 zile de la Garmisch Partenkirchen, l-au consacrat ca un alergător de valoare.*

3. *Un moment emoționant și de mare însemnătate pentru viața eroului acestui jo reportaj : la 28 februarie 1958, Barbu*

s-a căsătorit cu Gina. Soția sa, absolventă a școlii medii tehnice de arhitectură, este de asemenea o pasionată sportivă.

4—5. *O singură explicație pentru două fotografii. De fapt ele reprezintă lucruri asemănătoare : Viața fericită de familie pe*

care o duce Barba Predescu. Un apartament frumos, luminos, comod în str. Leonte Filipescu nr. 10, aparat de radio, televizor, de curînd mobilă nouă. Și încă „un locatar" la aceeași adresă: Sudan, un frumos ciine lup, de care Barbu se desparte greu ori de cîte ori pleacă de acasă, iar de cînd s-a reîntors de la Sibiu, unde echipa sa Metalul M.I.G. a cucerit titlul de campioană republicană în proba motociclistă de regularitate și rezistență, sportivul nostru nu mai prididește să răspundă la felicitările telefonice ale prietenilor.

În sfîrșit, o explicație la toate aceste explicații: imagini din viața fericită de astăzi a unui tînăr om al muncii în Republica Populară Română.

Text: V. CHIOSE
Fotografii: GH. DUMITRU

● Varietăți ● Varietăți ● Varietăți

Tactică

Două echipe masculine de baschet din R. Cehoslovacă se întreceau într-un meci decisiv pentru fiecare dintre ele : cea care cîștiga la o diferență de 7 puncte promova în categoria imediat superioară.

Meciul a început liniștit dar a devenit din ce în ce mai disputat. Nici una dintre echipe nu reușea să se distanțeze. Cum lua una dintre ele un avans de două-trei coșuri, cealaltă „venea din urmă" și egala situația. Cu cîteva secunde înainte de terminarea partidei, scorul indica o diferență de numai două puncte și dacă ar fi rămas așa pînă la sfîrșit, ar fi promovat o altă echipă (conform proverbului „cînd doi se ceartă..."). Totul părea pierdut... Dar iată că un jucător al formației care conducea primește mingea, driblează un... coechipier, se îndreaptă nestingherit spre propriul său coș și... înscrie sub privirile stupefiate ale tuturor, exact în momentul în care arbitrii anunțau sfîrșitul celor 40 minute regulamentare de joc.

...Totul nu a fost însă decît o chestiune de tactică : jucătorul în cauză a egalat scorul pentru a face să urmeze prelungirile de rigoare. În cele 10 minute care au mai urmat, echipa care a egalat a cîștigat la o diferență de 18 puncte, împlinindu-și visul : promovarea.

În jurul balonului rotund

Fotbalul elvețian, care joacă un rol din ce în ce mai șters în activitatea internațională, caută soluții să se redreseze, mai întîi pe plan intern și apoi pe plan extern. Și se pare că a ajuns la o „rețetă" : folosirea jucătorilor de culoare în campionat, ceea ce este cu totul neobișnuit în țara canioanelor. Primul negru care va juca în campionatul elvețian se numește Seye Katete, un senegalez de 27 de ani, provenind din orașul Leopoldville, unde a jucat la Daring. Cu el a încheiat un contract (elvețienii sînt — chipurile — amatori...) clubul Young Fellow din Zürich, care pune mari speranțe în noua sa achiziție.

Cu o floare însă...

S-A DESCHIS DECADA CULTURII

După ani de întuneric, umilințe și nemiloasă exploatare, oamenii muncii conduși de partid au sfărîmat jugul exploatării și au pornit cu entuziasm și hotărîre la clădirea unei vieți noi, libere și fericite. În acești 15 ani care au trecut de la eliberare, și în activitatea culturală a poporului romîn au avut loc transformări revoluționare sub conducerea înțeleaptă a partidului. Cartea a devenit o problemă de stat, un prețios prieten și sfătuitor a milioane de cetățeni. În ultimii zece ani au fost tipărite aproximativ 30.000 de titluri în peste 450 milioane exemplare. Un exemplu edificator îl constituie de pildă Editura politică, care în acești 15 ani de activitate a tipărit peste 5600 cărți și diferite broșuri în peste 165 milioane de exemplare.

De o atenție deosebită s-a bucurat editarea și răspîndirea operelor clasicilor literaturii și culturii românești. În comparație cu anul 1951, anul trecut s-au tipărit de șapte ori mai multe asemenea cărți, într-un tiraj de zece ori mai mare. În timp ce în 80 de ani de regim burghezo-moșieresc, opera marelui nostru poet Mihail Eminescu a fost tipărită într-un tiraj de 115.000 exemplare, numai în ultimii zece ani, operele lui Eminescu au fost editate în peste 700.000 de exemplare. O dezvoltare însemnată a luat-o și editarea operelor clasicilor literaturii universale. Numai operele lui Maxim Gorki au atins în acești ani un tiraj de aproape 1.000.000 exemplare.

În perioada 1949—1958 au apărut 8041 de cărți într-un tiraj de peste 44 milioane exemplare în limbile minorităților naționale.

Și cartea sportivă a cunoscut în acești ani un mare avînt. Din 1950 și pînă acum au apărut în limbile română, maghiară, germană și sîrbă circa 500 de titluri cu un tiraj de aproape 3.000.000 exemplare. Astfel de cifre nici nu pot fi comparate cu situația dinainte de 23 August 1944 cînd apariția unei cărți sportive era un lucru foarte rar, titlurile apărute pînă atunci putînd fi numărate pe degete.

O dezvoltare considerabilă a luat și baza noastră poligrafică, Combinatul Casei Scînteii tipărind zilnic peste 2 milioane de volume, ziare și reviste. Cu prilejul Decadei Culturii au apărut sau vor apare aproape 200 de lucrări originale.

Decada Culturii care are loc în țara noastră între 13 și 23 August constituie un nou imbold pentru scriitorii și toți oamenii de cultură de la noi pentru a da noi opere de valoare, noi tezaure de neprețuit pentru oamenii muncii.

ȘTIAȚI CĂ...

...după terminarea probei de decatlon din cadrul meciului de atletism de la Philadelphia, dintre echipele U.R.S.S. și S.U.A., recordmanul mondial al acestei probe, Vasilii Kuznețov, cîntărea cu... 6 kgr. mai puțin decît înaintea concursului?! Și cînd te gîndești că unii oameni țin luni întregi un regim alimentar strict pentru a slăbi cu un kilogram sau două!

...baschetbalistul francez Lefevre deține un... record în ceea ce privește mărimea piciorului? El nu-și poate procura niciodată pantofi „de gata", pentru simplul motiv că poartă nr.... 52, măsură care, bineînțeles, nu există în nici un magazin din lume.

...renumitul portar Grosics și-a început activitatea fotbalistică, jucînd în postul de... centru înaintaș?

POȘTA MAGAZIN

ADALBERT LUKACI, BACĂU. La campionatul mondial de fotbal din 1954, disputat în Elveția, echipa R.P. Ungare a învins Brazilia cu 4—2 (2—1). Fotbaliștii maghiari au dispus în semifinale, cu același scor, și de reprezentativa Uruguay-ului. Această parîdă a necesitat însă prelungiri, la încheierea celor 90 minute obișnuite de joc rezultatul fiind 2—2. (Echipa Ungariei a condus la un moment dat cu 2—0, iar uruguaienii au egalat cu două minute înainte de sfîrșit).

GH. ȚIPIRIG, IAȘI. 1) În anul 1956, C. Dumitrescu a ocupat locul II în clasamentul general individual din „Cursa Păcii", după polonezul Krolak. 2) Marin Niculescu a cîștigat o etapă în această competiție. 3) Ce boxeri au fost medaliați și cu ce fel de medalii, la J.O. de la Helsinki ? Dar asta este una din întrebările pe care le-am pus cititorilor în cadrul concursului „Știți sport ?"! Vreți să vă spunem răspunsurile ? Dar atunci, cum rămîne cu premiile ? Le luăm... noi ?

IOAN M. CONSTANTINESCU, CÎMPINA. — Ați cîștigat dvs.: 1—0 este mai bun decît 100—3 la golaveraj. Pînă acum însă n-am văzut nici o echipă cucerind campionatul cu un golaveraj de 1—0 ! Ca atare, echipa pe care o simpatizați dvs. să facă bine să nu pună prea multă bază pe acest calcul matematic, ci să lupte pentru un golaveraj de... 100—3 E mai sigur !

VLAD FOTESCU, PLOEȘTI — 1) Eugenia Mateianu este Eugenia... Tărîngolu. Tînăra noastră floretistă s-a căsătorit cu fotbalistul Viorel Mateianu.

DAN FUERIC, BACĂU — 1) Din echipa Petrolul Ploești următorii 5 jucători au îndeplinit norma și au primit titlul de maestru al sportului : Pahontu, Marinescu, Neacșu, Topșa și Zaharia. 2) Anul acesta, doi dintre săritorii noștri în înălțime au ajuns la 2 metri și mai mult : Xenofonte Boboc 2 m și Cornel Porumb 2,01 m. Recordul țării noastre la această probă este de 2,055 și este deținut de Ion Sîrbu.

ADRIAN PANAITESCU, BUCUREȘTI. 1) La meciul de fotbal cu R.P. Ungară, din cadrul Olimpiadei de la Helsinki, cînd am pierdut la mare luptă cu 1—2, reprezentativa R.P.R. a avut următoarea formație : Voinescu — Zavoda II, Covaci, Farmati — Cătinoiu, Șerfőző—Paraschiva, Iordache, Ozon, Pelschowski, Suru. 2) Bone are 30 de ani. Alexandrescu : 30 de ani 3) Echipa C.C.A. a cîștigat campionatul R.P.R. trei ani consecutiv (1951, 1952, 1953). De asemenea a mai fost campioană și în anul 1956.

PETRICA DIMITRIU, GALAȚI. 1) Echipa Rominiei a cîștigat Balcaniada de fotbal în 1933 cu scorul general de 13—9 (1—0 cu Grecia, 7—0 cu Bulgaria, 5—0 cu Iugoslavia). Iată formația noastră din meciul cu Iugoslavia : Sepci — Vogl, Albu — Moravet, Kobormani, Lacatoș — Bindea, Covaci, Ciolac, Bodola, Dobay. 2) Grigore Jelgsneac s-a retras din box după ce a fost cîțiva ani antrenor. Actualmente e mecanic de locomotivă. Concetățeanul dvs. a fost, e adevărat, un bun boxer, dar palmaresul lui nu cuprinde totuși performanțele pe care i le atribuiți dvs. cu inimă... largă de gălățean. De pildă, din cele cinci meciuri susținute cu Ion Popa, două le-a pierdut iar trei le-a terminat la egalitate.

ION POȘTAȘUL